

Nelze proto shledati, že by bylo procesní postavení st-lek bývalo zhoršeno tím, že nebyly úřadem zvláště slyšeny a že by opomenutí v tom směru bylo podstatnou vadou řízení.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4127.

Nemocenské pojištění: Pracuje-li se v závodě jen v pravidelně přerušovaných obdobích, a platí-li zaměstnavatel zaměstnancům po čas, kdy se nepracuje podpory v nezaměstnanosti, nesluší tyto podpory započítávati do základu nemoc. pojištění.

(Nález ze dne 18. listopadu 1924 č. 20.256.)

Prejudikatura: Boh. 3970 adm.

Věc: Okresní nemocenská pokladna v T. (adv. Dr. R. Rábl z Prahy) proti ministerstvu sociální péče (min. místotaj. Dr. Frt. Janošik) o nemocenské pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Mezi firmou Siegmund R., továrna na krajky v T., a okr. nemoc. pokladnou tamtéž povstal spor o předpis nemoc. příspěvků pojistných za zaměstnance zmíněné firmy. Firma pracuje od června 1922 tím způsobem, že podnik po 14 dní jest v plném provozu, dalších 14 dní pak nepracuje. Firma jest toho náhledu, že povinna jest zaplatiti nemoc. příspěvky za 14 dnů, kdy se pracuje, že však jest oprávněna zaměstnance za druhých 14 dnů, kdy se nepracuje, u nemoc. pokladny odhlásiti.

Výměrem z 19. října 1922 rozhodla osp v tomto sporu takto:

»Není přípustno, dělníky odhlásiti, jestliže podnik se periodicky zastavuje, ježto zaměstnání podmiňující pojistnou povinnost, se nekončí. Avšak příspěvky předpisovati a zapravovati jest pouze v oně míře, která se podává, vypočítá-li se denní výdělek směrodatný podle § 7 nemoc. zák. pro vyměření příspěvků v ten způsob, že úhrnný pracovní výdělek v příspěvkovém období skutečně docílený se rozdělí na počet normálních pracovních dnů, do tohoto příspěvkového období spadajících bez rozdílu, zda v těchto dnech skutečně se pracovalo čili nic«.

Výměr tento byl rozhodnutím zsp-é z 20. prosince 1922 potvrzen, Odvolání podané okr. nemoc. pokladnou v T., min. soc. péče nař. rozhodnutím nevyhovělo a potvrdilo v odpor vzaté rozhodnutí, pokud jím bylo vysloveno, že změna pracovního výdělku — trvá-li déle čtyř neděl (§ 7 b) odst. 3 nemoc. zák.) — má nutně za následek přeřazení pojištěnců ve mzdových třídách. Pokud jde o způsob vypočtení pracovního výdělku, který při omezení pracovní doby jen na několik dnů v týdnu je směrodatný pro zařazení do mzdových tříd, pozměnilo min. cit. rozhodnutí a vyslovilo, že smluvenou pracovní mzdu denní (osmi-hodinovou) jest násobiti počtem smluvených dnů pracovních v týdnu a výsledek dělen sedmi podává denní pracovní výdělek, který ve smyslu 1. odst. § 7 jest základem pro zařazení do mzdových tříd.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto: — — —

Písemná stížnost obmezuje se na jedinou námitku a to ve směru formálním, že se žal. úřad nezabýval námitkou již v odvolání k min. soc. péče uplatňovanou, že náleží započítati do základu pojištění též podporu nezaměstnaných, jež byla vyplácena zaměstnancům zúčastněné firmy po dobu, kdy závod periodicky nepracoval.

Námitku tu neshledal nss důvodnou. Jest sice pravda, že stěžující si pokladna ve svém odvolání na žal. úřad tvrdila, že dělníkům zúčastněné firmy vyplácí se za dny, kdy nepracují, podpora v nezaměstnanosti a že se domáhala výroku, že i tyto podpory jest vedle skutečných mezd započísti do základny pojistné, pro případ, že by jejímu rekursu ohledně zařazení do mzdových tříd podle pracovního výdělku nebylo vyhověno. Rovněž je pravda, že žal. úřad, rozhoduje o odvolání, námitku tuto výslovně nevyřídil, avšak nss shledal, že tak učinil mlčky, vysloviv, že smluvenou pracovní mzdou denní (osmihodinovou) jest násobiti počtem smluvených dnů pracovních v týdnu a výsledek dělen sedmi, podává denní pracovní výdělek. Z toho jest patrné, že úřad bral zřejmě zřetel toliko na smluvenou pracovní mzdou denní vycházející z právního názoru, že do základu pojištění pojmouti jest toliko mzdou a nikoliv též podporu nezaměstnaných.

Ve věci samé dal nss za pravdu žal. úřadu. §§ 7a 7 b) nemoc. zák. stanoví, že pojištěnce zařaditi jest do mzdových tříd podle pracovního výdělku (časové mzdy), k němuž podle § 7 a) patří také pravidelně poskytované podíly na zisku, odměny a naturální požitky, dále dávky třetích osob, pokud obvyklé poskytování takových dávek má vliv na vyměření pracovní mzdy. Z toho jasně vysvítá, že zákon má na zřeteli pouze taková plnění, která tvoří ekvivalent za vykonávanou práci, jak ostatně nss v podobné případech již vyslovil nář. Boh. 3970 adm., jenž se zabýval stejnou otázkou, třebaš v oboru pojištění úrazového. Ony důvody, které nss tenkrát uvedl, platí obdobně i pro obor nemoc. pojištění, že příspěvky placené za dobu nezaměstnanosti, jak již ze samého pojmu a významu slova vysvítá, za součást pracovního výdělku označiti nelze. Příspěvky ty se neplatí dělníkům za zaměstnání v závodech, nýbrž proto, že nejsou zaměstnání.

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4128.

Závodní výbory: * Členové závodního výboru nemají právního nároku, aby byli vysazeni z práce teprve po ostatních zaměstnancích, jestliže toto vysazení jim ani fakticky nebrání plnění úkolů členské, ani právně není totožné s propuštěním jich z práce.

(Nález ze dne 18. listopadu 1924 č. 20.262.)

Věc: Firma »Akciová společnost strojírny dříve Breitfeld, Daněk i spol.« v Praze (adv. Dr. Ant. Schauer z Prahy) proti rozhodčí komisi dle zákona o závodních výborech v Praze (za zúč. záv. výbor adv. Dr. Frt. Kysela z Prahy) o vysazení členů závodního výboru z práce.